

RASKRINKAVANJE KRIVOTVORINA O JASENOVAČKIM ŽRTAVAMA!

Srboljubova velikosrpska matematika traži odgovor

Dana 26. i 27. travnja 2009. održana je u Banja Luci Međunarodna konferencija o zločinima u bivšoj NDH. Na njoj je Srboljub Živanović, akademik, nekadašnji profesor u Novom Sadu, koji sada živi u Londonu, član i predsjednik Međunarodne komisije za utvrđivanje zločina počinjenih u jasenovačkom logoru, iznio rezultate svojih „istraživanja“, prema kojima je u četiri godine postojanja toga logora u njemu ubijeno „preko 730.000 Srba, preko 23.000 Jevreja i oko 80.000 Roma“, dakle ukupno više 830.000. Slične brojke je taj vājni „stručnjak za Jasenovac“ iznosio i u raznim prigodama ranije, a ponovio ih je i u svom razgovoru koji je s njim nakon spomenute Međunarodne konferencije u Banja Luci vodila Slavica Lazić, a objavljen je u *Pravoslavju*, dvotjedniku - novinama srpske patrijaršije, 1. svibnja 2009. godine, str. 24-26. - piše fra Velimir Blažević

Do svojih brojki, kako je razvidno iz dosadašnjih Živanovićevih „stručnih radova“, došao je matematičkom operacijom množenja imaginarnog broja masovnih grobnica s isto tako imaginarnim brojem ljudskih skeleta ili kostiju pronađenih u nekoliko otkrivenih i istraženih masovnih grobnica. Da se vidi koliko je Živanovićeva matematička operacija „pouzdana“ i koliko je objektivno točna, odmah ću je dopuniti operacijom dijeljenja. Ako je u jasenovačkom logoru stradalo 830.000 osoba, što tvrdi Živanović, kroz 1.340 dana, koliko je logor Jasenovac postojao (od 21. kolovoza 1941. do 23. travnja 1945.), svakoga dana je u njemu prosječno ubijano oko 620 osoba.

Neizbježna pitanja

Jasno da je toliki broj pobijenih osoba mogao biti pokopan samo u masovnim grobnicama, a to znači da je takvih grobnica (za svaki dan po jedna za 620 usmrćenih osoba) moralo biti oko 1.340. Ako je tako, postavljaju se pitanja: - Je li bilo moguće da se svakog dana ubije 620 osoba? - Kako je od tako velikog broja masovnih grobnica (najmanje 1.340) otkriven i istražen relativno veoma mali broj njih (16. studenoga 1961. u Donjoj Gradini tri grobnice; 22. do 27. lipnja 1964. sedam grobnica - u tročlanoj ekipi istraživača bio je i dr. Srboljub Živanović, tada asistent na Zavodu za anatomiju Medicinskog fakulteta u Novom Sadu), a ni u jednoj nije nađen ni približan broj ljudskih skelete koji bi odgovarao broju dnevno ubijenih? - Ako je u 2. svjetskom ratu na svim ratištima bivše Jugoslavije žrtava ukupno bilo prema nekim procjenama

1,027.000 a prema drugima i do 1,800.000, kako je moguće da ih je samo u logoru Jasenovac bilo 830.000?

Vjerojatno sa Živanovićevom matematikom i brojkama nešto nije uredu!

Prepoznatljiva metoda popisa žrtava

A kako gole brojke o stradalima u Jasenovcu nisu mogle djelovati dovoljno uvjerljivo, akademik Živanović se, zajedno sa svojom Međunarodnom komisijom za utvrđivanje zločina počinjenih u Jasenovcu, potudio da sastavi službeni popis jasenovačkih žrtava i da brojevima stradalih dade i imena i prezimena, navede ime oca i godinu rođenja, te naznači iz kojeg su mjesta. Čovjek se može zapitati koliki je trud morao biti uloženi, i koliko ljudi angažirano, da se sastavi Victims List Istraživačkog centra u New Yorku, popis na 12.677 stranica, s nanižanih 633.837 imena „jasenovačkih žrtava“, koji je postavljen na Internetu (www.Jasenovac.org - *Victims List*). Ali s obzirom na to da su na tu Victims List stavljani mnogi, ja bi se usudio reći da je to velika većina, koji su u vrijeme 2. svjetskog rata stradali negdje drugdje (o tome se već pisalo na stranicama *Hrvatskog slova*, vidi: god. XV, br. 715, petak 2. siječnja 2009., str. 28; god. XV, br. 722, petak 20. veljače 2009., str. 2; god. XV, br. 726, petak 20. ožujka 2009; god. XV, br. 730, petak 17. travnja 2009., str. 12-13), pa i kod svojih kuća, kako od ustaša ili od njemačke i talijanske vojske tako i od četnika i partizana, ili pak nesretnim slučajem, te da ima veoma mnogo i onih čija se imena ponavljaju, jasno je na koji je način i po kakvoj je metodi ta *Victims List* mogla nastati, i da uopće nije bilo teško nanizati imena koliko god se htjelo.

Pravoslavije prenosi Živanovićevu konstrukciju

Vratimo se na spomenuti Živanovićev razgovor objavljen u *Pravoslavju*. On se u njemu nije ustručavao ustvrditi kako je „Katolička crkva učila Hrvate da mrze pravoslavne Srbe i da se bore za uništenje Jugoslavije i istrebljenje Srba“; da su „u svim katoličkim manastirima još od kraja 19. veka postojale grupe katoličkih sveštenika koji su pripremali Hrvate za vršenje terorističkih napada“; da „franjevački red Katoličke crkve predstavljala glavnu grupu sveštenika koja je navodila Hrvate da počine genocid“, i da su „oni bili najstrašnije ubice, koljači i komandanti koncentracijskih logora“.

Živanović navodi i kako je fra Miroslav Filipović Majstorović (dakako prešućujući da on u vrijeme svoje službe u Jasenovcu nije više bio franjevac, jer je ranije otpušten iz franjevačkog reda), na suđenju ratnim zločincima „izjavio da je lično ubijao najmanje 100 žrtava svakoga dana“. Živanović kad napada Katoličku crkvu i optužuje svećenike sasvim sigurno se obilno služio, knjigom V. Novaka: *Magnum crimen* (Veliki zločin), kojoj bi bolje odgovarao naslov:

Magnum falsum de magno crimine (Velika krivotvorina o velikom zločinu), ali mu ništa ne smeta što Novak navodi kako je Majstorović na suđenju priznao da je „lično kod javnih strijeljanja ubio oko stotinu zatočenika logora Jasenovac i Stara Gradiška“. Gdje li Živanović protiče „najmanje 100 žrtava svakoga dana“!? Živanović je na jednom sastanku Međunarodne komisije u New Yorku rekao da posjeduje imena preko 315 katoličkih svećenika koji su klali i ubijali, na što mu je, navodno, neki američki stručnjak uzvratilo: Vi u Srbiji ne radite ništa na rasvjetljavanju, mi smo skupili preko 1.400 imena katoličkih svećenika koji su okrvavili ruke. Živanović je taj podatak prihvatio kao vjerodostojan, i u svom razgovoru za *Pravoslavje* ovako ga komentira: „Ako znamo da je u celoj Jugoslaviji bilo preko 2.000 katoličkih sveštenika u to vreme, znači da su od trojice - dvojica ubijali“.

Odgovornost crkvenih povjesničara

Nažalost, rijetki su intelektualci i osobito povjesničari u Hrvatskoj koji prate i pobijaju laži o Hrvatima i Hrvatskoj kojekakvih srpskih, židovskih i drugih „istraživača“. Na Živanovićeve smjernice koje je objavilo *Pravoslavje* osvrnuo

se u *Glasu Koncila*, 31. 05. 2009., str. 39., Tomislav Vuković. O krivotvorinama akademika Živanovića vezanim za jasenovačke žrtve, a s kojima je on nastupio i na okruglom stolu održanom također u Banjoj Luci u travnju 2005. pisao je u zagrebačkom *Vjesniku* Željko Krušelj (subota, 23. travnja 2005.). Što čine službeni predstavnici Crkve u Hrvata da se laži o njoj opovrgnu? Na Crkvu, dakako, ne spada da se bavi prekopavanjima masovnih grobnica i istraživanjima raznih jama, i da utvrđuje koliko se u njima nalazi žrtava bilo čijeg zločina. To bi trebao biti zadatak građanskih vlasti i institucija. Ali bi se u Crkvi moralo naći ljudi koji će analizirati različite *Victims List* i uspoređivati popise jasenovačkih žrtava s npr. ubilježbama u župnim Maticama umrlih katoličkih vjernika, a također prikupljati svjedočanstva preživjelih koji znaju pravu istinu. Isto tako bi sada, kad to nije tabu tema, i kad nema straha od državne represije, laži i protucrkvenu propagandu o svojim članovima „ubicama - svećenicima“ morali razotkrivati ljudi i istraživači Crkve, jer to u obranu Crkve, svećenika i franjevaca, ne će učiniti nitko drugi.

 Velimir BLAŽEVIĆ

De
E U
und
ihre Ahnen
im Spiegel
historischer Quellen
Neunte Reihe
Band 9
Herausgeber
Dr. Louis Krompotec

L. Geiger *Das junge Deutschland*
H. Ullmann *Über die Memoiren Czartoryskis*
Ch. Sproxtton *Palmerston and the Hung. Rev.*
G. Hanotaux *Le projet d'Union Européen*

HZ Verlag Hannover
2008.
www.hz-verlag.de
Achte Reihe
Band 9
Str. 778
ISBN 978-3-940899-31-9
Eur 60 / 450 kn
Narudžbe:
HKZ-HRVATSKO SLOVO d.o.o., Hrvatske bratske zajednice 4 (NSK), 10000 Zagreb
Tel.: 01/ 6190112; fax: 01/ 619 0111; e-mail: hkz1@zg.htnet.hr